

Beste mensen

Jullie allen en op jullie manier, Nederlandstalige vertegenwoordigers van Brussel:

ministers, parlementsleden, schepenen, op lijsten gestane en op lijsten gaan staners, diensten van de Raad, vertegenwoordigers van onze spruitjes en zij die onze scholen, onze gezondheid en ons welzijn rechthouden, burgers initiatiefnemers, buddies van het inburgeringsproject van Connect Brussel, ik zie hier kunstenaars, handelaars, wereldverbeteraars, ...

Welkom.

Ik wil het simpel houden: Op ons feest van de Vlaamse Gemeenschap wil ik het hebben over dankbaarheid.

De wetenschap levert overtuigend bewijs dat door je dagelijks te focussen op waar jij dankbaar voor bent, je je blik op de wereld kan veranderen. Het is helaas des mensen om makkelijk te blijven hangen in tegenvallers. Maar... we kunnen zelf onze condition humain uitdagen! Hoe meer aandacht naar goede dingen, hoe sneller ze je gaan opvallen.

De enorme uitdagingen van onze tijd verdwijnen daar niet mee maar je krijgt meer kracht om ze het hoofd te bieden. En om sneller en positief te schakelen.

En dat kunnen we allemaal gebruiken.

Ik zal vandaag beginnen. Ik ben dankbaar dat de keuze die de diensten en ik maakten om het feest buiten in de tuin te laten plaatsvinden niet in het water is gevallen. Dankbaar jullie hier zo talrijk te zien en dankbaar dat ik op dit bijzondere moment mag spreken.

Voor wat de Nederlandstalige partners in Brussel iedere dag opnieuw doen, ga ik ervan uit dat mijn dankbaarheid de uwe is. Dank aan dat ongelooflijke team achter heel onze VGC. Niet de grootste, wel de best draaiende, meest wendbare,

over de muurtjes van eigen vakjes kijkende, en op en top nabije overheid van Brussel.

De uitdagingen waar Brussel voor staat, zijn enorm, niet alleen maatschappelijk, het complex institutionele en ook budgettaire, maar hoe de Vlaamse Gemeenschapscommissie zich in haar missie smijt, niet stopt bij wat is, maar kijkt naar wat kan, van mens tot mens en van organisatie tot organisatie, dat geeft mij hoop. Waar anderen geneigd zijn zich terug te plooiën, strekt de VGC de vleugels uit en neemt ze iedereen onder de vleugels. En jullie hebben mijn speech niet nodig om te beseffen dat we echt samenwerkers nodig gaan hebben. Om te schakelen naar een positief project voor het Brussel waar we allemaal van houden.

De VGC is er alvast voor wie hier woont, voor iedereen die hier werkt, voor iedereen die hier aankomt, zelfs voor wie vertrekt, voor wie Brussel zomaar bezoekt, bewondert of bemint.

De VGC wil samenwerken.

Onze gemeenschap wil verbinden.

En er zijn veel manieren om te verbinden in een stadsgewest waar de wereld samenkomt. Eén van die manieren in onze meertalige metropool is taal. En de taal die volgens de statistieken meer en meer voor verbinding zorgt, als eerste, tweede, derde of zesde taal, de taal die ons hier vandaag heeft samengebracht, de taal die ons in staat stelt te spreken met elkaar, is het Nederlands.

Op deze feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, vieren we onze cultuur, onze tradities én de kracht van een oprechte hang naar gemeenschap, gemeenschapszin en samenhang en dus ook de toekomstige tradities die daaruit voortkomen.

Jullie weten wellicht dat we in Brussel ondertussen de traditie hebben om de Vlaamse feestdag twee weken aan een stuk te vieren, over onze 22 gemeenschapscentra heen. We begonnen op 29 juni in Sint-Agatha-Berchem en zaterdag 13 juli sluit Anderlecht af met een Brunch en Draw waar iedereen wordt uitgenodigd om samen te tekenen.

Laten we ook hier en nu samen met iedereen iets maken.

Dus wees a.u.b. zo welwillend om na te denken over twee dingen:

- Een: waar ben jij VANDAAG dankbaar voor? Dat mag zo klein en zo groot zijn als je wil. Zoals een collega dankbaar zal zijn dat we niet tot na de speech moeten wachten om het glas te heffen. Of voor mij persoonlijk dat mijn ouders hier vanavond speciaal aanwezig zijn.
- En twee: wat is voor jou het allermooiste woord in het Nederlands? Mijn meest dierbare woord in het Nederlands is: "insgelijks". Dat is dan ook het woord dat ik aan mensen die Nederlands willen leren, als eerste extra woordje aanleer: "Dus bij een verwelkoming zegt men: 'aangename kennismaking' en dan jij 'insgelijks'." De gelijkheid en de innigheid ervan...

Ik kan er uren over praten maar denken jullie er even over na, spreek met je buur eens over dat dierbaarste woord, of met de volgende waarmee je een gesprek start, aan iemand die je helemaal niet kent of net elke dag ziet.

En mag ik vragen om voor je vertrekt, in dit boek, jouw woord op te schrijven, samen met datgene waar jij, als Nederlandstalige Brusselaar, als Vlaming, of als fan van het Nederlands, dankbaar voor bent, hier in ons Brussel?

Mijn collega's van de Raad, de collegeleden en ik zullen die woorden koesteren. Ze zullen ons kracht geven om met positiviteit samen te werken aan een gemeenschap waarin iedereen zich thuis voelt.

En hou je niet in om dat thuis dagelijks te blijven doen. Het werkt echt.

Laten we deze zomer ingaan met een mooi gevoel van trots, dankbaarheid en verbondenheid. Samen bereiken we meer dan alleen.

En nu vooral: gezondheid!